

LESLEY VAN GILST
OR-VOORZITTER
RET NV

Or-lid aan het woord

'Voet van de rem, graag...'

LESLEY VAN GILST IS BIJZONDER OPSPORINGSAMBTENAAR (BOA) EN TRAINEE-COÖRDINATOR VEILIGHEID BIJ RET NV IN ROTTERDAM. DAARNAAST IS HIJ LID VAN DE 17-KOPPIGE ONDERNEMINGSRAAD EN SECRETARIS VAN DE VGWM-COMMISSIE.

Hoe lang zit jij in de ondernemingsraad?

'Sinds 2018. De reden dat ik me samen met twee andere collega's verkiesbaar had gesteld was omdat wij ons niet vertegenwoordigd voelen in de toenmalige medezeggenschap. Bij RET hebben van oudsher vooral vakbondsleden zitting in de or. Wij wilden ook medewerkers die geen vakbonds-lid zijn een stem geven.'

Waarom?

'Ik vind dat or-werk veel meer in samenwerking kan met de bestuurder. Daarom hebben we onze lijst ook *ONS RET* genoemd, Onderweg Naar Samenwerking. Wij vinden dat beleidsvorming sneller van de grond komt als de ondernemingsraad minder vaak op de rem zou gaan staan. Naar onze smaak zeiden ze nogal eens 'nee' op bestuursvoorstellen

zonder dat dit op de werkvloer goed onderzocht was. Neem de body cams voor onze boa's. Zelf waren ze enthousiast, er stond zelfs een pilot op stapel. Maar toch ging de toenmalige or er vóór liggen. Er was een petitie, ondertekend door het gros van de collega's, voor nodig om het project toch doorgang te laten vinden. Omdat mij dat stoorde heb ik me met een aantal andere collega's verkiesbaar gesteld.'

Zet je aanwezigheid zoden aan de dijk?

'In het begin waren we natuurlijk een vreemde eend in de bijt. Maar we merken wel dat er nu iets meer dialoog tot stand komt. Nog niet in de mate waarin we dat graag zien, maar we zijn positief en hebben een lange adem.'

column

LIZA ARENDS

ALGEMEEN DIRECTEUR
OR-ONDERSTEUNING &
AS-OPLEIDINGEN

Ondersteuning in tijden van crisis

De huidige crisis is voor veel organisaties aanleiding om de bakens te verzetten, van kleine organisatieveranderingen tot aan een ingrijpende gebeurtenis als een reorganisatie. De organisaties moeten zich in noodtempo aanpassen aan een nieuwe realiteit. Thuiswerken is ineens de nieuwe norm, maar ook de veranderende economische situatie vraagt om aanpassingen of zelfs herinrichting. Dat legt een enorme druk op de medezeggenschap in de organisatie. Snel handelen versus inspraak en betrokkenheid. Daar ligt een mooie, ondersteunende en adviserende rol voor de ambtelijk secretaris, zou je zeggen.

Het is echter niet ongebruikelijk om in dergelijke moeilijke tijden te snijden in overheadkosten. Veel ondersteuners moeten het ontgelden, waaronder ook de ambtelijk secretaris. Hij moet uren inleveren of zijn functie verdwijnt zelfs in zijn geheel. Leden van de ondernemingsraad verzetten zich hier meestal niet tegen, uit solidariteit, hart voor de zaak en om het goede voorbeeld te geven. De onbekendheid met zijn functie doet in dit geval de ambtelijk secretaris bij wijze van spreken ook de das om. De functie is immers heel breed en veelzijdig. Ik zie dan ook dat Personeelszaken en zelfs de or-leden niet altijd helder hebben wat de rol van de ambtelijk secretaris is of kan zijn in dit soort trajecten. De ambtelijk secretaris wordt niet vervangen of de ondernemingsraad neemt genoegen met vervanging die eigenlijk onvoldoende adequaat is.

Hoewel ik de houding van de ondernemingsraad goed begrijp, denk ik dat het contraproductief is om nu in te leveren op kracht en kwaliteit van medezeggenschap. De meestal hooggeschoolde ambtelijk secretaris kent alle ins en outs van medezeggenschap in reorganisatie- en veranderingstrajecten. Zijn kennis en ervaring is van onschatbare waarde voor de invloed van de ondernemingsraad op de besluitvorming in de organisatie. Daarom is de positie van de ambtelijk secretaris ook in deze tijd de moeite van het verdedigen waard.